୧-୧୧-୨୦ ପ୍ରାତଃ ମୁରଲୀ ଓମ୍ ଶାନ୍ତି "ବାପଦାଦା" ପୁନରାବୃ: ୧୧.୦୪.୮୬ ମଧୁବନ

"ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟର ଚିତ୍ର ଆଙ୍କିବାର ବିଧି"

ଆଜି ଭାଗ୍ୟ ନିର୍ମାତା ବାପଦାଦା ସବୁ ପିଲାଙ୍କର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟର ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଭାଗ୍ୟବାନ ତ ସମସ୍ତେ ଅଟନ୍ତି କିନ୍ତୁ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ଭାଗ୍ୟର ଯେଉଁ ଚିତ୍ର ରହିଛି ତାହାର ଚମକ ଅଲଗା ଅଲଗା ଅଟେ । ଯେପରି । କୌଣସି ବି ଚିତ୍ରକାର ଯେତେବେଳେ ଚିତ୍ରଗୁଡିକୁ ତିଆରି କରୁଛି ତାହା ମଧ୍ୟରୁ କେଉଁ ଚିତ୍ରର ମୂଲ୍ୟ ହଜାର-ହଜାର ଟଙ୍କା ହେଉଥିବା ବେଳେ ଆଉ କାହାର ମୂଲ୍ୟ ସାଧାରଣ ମଧ୍ୟ ହେଉଛି । ସେହିପରି ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ବାପଦାଦାଙ୍କ ଦ୍ୱାରା ମିଳିଥିବା ଭାଗ୍ୟକୁ ଚିତ୍ରରେ ପରିଣତ କରିବା ଅର୍ଥ ବାସ୍ତବ ଜୀବନରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରିବା, ତେଣୁ ଏଥିରେ ହିଁ ଅନ୍ତର ଆସିଯାଉଛି । ଭାଗ୍ୟନିର୍ମାତା ମଧ୍ୟ ଜଣେ ହିଁ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଭାଗ୍ୟ ମଧ୍ୟ ଏକା ସମୟରେ ହିଁ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ବାଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସେହି ଭାଗ୍ୟକୁ ବାସ୍ତବ ଜୀବନରୂପୀ ଚିତ୍ରରେ ରୂପାନ୍ତରିତ କରୁଥିବା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ହୋଇଥିବା କାରଣରୁ ଯିଏ ଯେପରି ଚିତ୍ର ନିର୍ମାଣ କରୁଛନ୍ତି ସେଥିରେ କ୍ରମାନ୍ୱୟ ପରିଲକ୍ଷିତ ହେଉଛି । ତେବେ କୌଣସି ବି ଚିତ୍ରର ବିଶେଷତ୍ୱ ତାର ନୟନ ଏବଂ ହର୍ଷିତ ମୁଖମଣ୍ଡଳ ହିଁ ହୋଇଥାଏ । ଏହି ଦୁଇଟି ବିଶେଷତ୍ୱ କାରଣରୁ ହିଁ ଚିତ୍ରର ମୂଲ୍ୟ ବୃଦ୍ଧି ହୋଇଥାଏ । ତେଣୁ ଏଠାରେ ମଧ୍ୟ ଭାଗ୍ୟରୂପୀ ଚିତ୍ରର ଏହି ଦୁଇଟି ବିଷେତ୍ୱ ରହିଛି । ଏଠାରେ ନୟନର ଅର୍ଥ ହେଲା, ଆତ୍ମିକ ବିଶ୍ୱ କଲ୍ୟାଣୀ, ଦୟାଶୀଳ, ପରୋପକାରୀ ଦୃଷ୍ଟି । ଯଦି ଦୃଷ୍ଟିରେ ଏହି ବିଶେଷତ୍ୱ ଗୁଡିକ ରହିଛି ତେବେ ଭାଗ୍ୟର ଚିତ୍ର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ । ତେବେ ମୁଖ୍ୟ କଥା ହେଲା ଦୃଷ୍ଟି ସହିତ ଚମକୁଥିବା ହର୍ଷିତମୁଖମଣ୍ଡଳ । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିବାର ଏବଂ ପ୍ରସନ୍ନତାର ଝଲକ ବା ଚମକ । ଏହି ଦୁଇଟି ବିଶେଷତ୍ୱ କାରଣରୁ ହିଁ ସଦାସର୍ବଦା ମୁଖମଣ୍ଡଳର ଆତ୍ମିକ ଚମକ ଏବଂ ଆତ୍ମିକ ସ୍ମିତହାସ୍ୟ ଦେଖାଯାଇଥାଏ । ତେବେ ଏହି ଦୁଇଟି ବିଶେଷତ୍ୱ ହିଁ ଚିତ୍ରର ମୂଲ୍ୟକୁ ବୃଦ୍ଧି କରିଦିଏ ଯାହାକୁ ବାବା ଆଜି ଦେଖୁଥିଲେ । ନିଜର ଭାଗ୍ୟର ଚିତ୍ର ତ ସମସ୍ତେ ତିଆରି କରିଛନ୍ତି । ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିବାର କଲମ ବା ତୂଳୀ ବାବା ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଇଛନ୍ତି, ତାହାହେଲା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସ୍ମୃତି ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମର ଜ୍ଞାନ । ଶ୍ରେଷ୍ଠ କର୍ମ ଏବଂ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ମୃତି । ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଜ୍ଞାନର କଲମ ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ ଆତ୍ମା ନିଜର ଭାଗ୍ୟର ଚିତ୍ର ତିଆରି କରୁଛନ୍ତି ଏବଂ ତିଆରି କରିଦେଲେଣି ମଧ୍ୟ । ଚିତ୍ର ମଧ୍ୟ ତିଆରି ହୋଇସାରିଲାଣି, ଦୃଷ୍ଟି-ଭଙ୍ଗୀ ମଧ୍ୟ ତିଆରି ହୋଇସାରିଲାଣି, ଏବେ କେବଳ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ଶେଷ ସ୍ପର୍ଶ ବାକି ରହିଛି ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ହେବାର ଅନ୍ତିମ କାର୍ଯ୍ୟ ବାକି ଅଛି । ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ଚିତ୍ର ତିଆରି କରିବାକୁ ଅଧିକ ପସନ୍ଦ କରନ୍ତି ନା । ତେଣୁ ବାପଦାଦା ମଧ୍ୟ ଆଜି ସମସ୍ତଙ୍କର ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଏବେ ସମସ୍ତେ ନିଜ ନିଜର ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖିପାରୁଛ ନା- ମୋର ଚିତ୍ରଟି କେତେ ମୂଲ୍ୟବାନ! ସର୍ବଦା ନିଜର ଏହି ଆତ୍ମିକ ଚିତ୍ରକୁ ଦେଖିବା ସହିତ ସେଥିରେ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାକୁ ଭରିଚାଲ । ସାରା ବିଶ୍ୱର ଆତ୍ମାମାନଙ୍କଠାରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ କୋଟିକ ଭିତରେ କେହି, କେହି କେହିଙ୍କ ଭିତରେ ମଧ୍ୟ ଅମୂଲ୍ୟ ବା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଭାଗ୍ୟବାନ ତ ନିଶ୍ଚିତ ଅଟ ନା । ତେବେ ଗୋଟିଏ ହେଲା ଶ୍ରେଷ୍ଠ, ଆଉ ଗୋଟିଏ ହେଲା ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ । ତେଣୁ ନିଜକୁ ଚେକ୍ କର- ମୁଁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ ନା, ଶ୍ରେଷ୍ଠରୁ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଅଟେ! ବୁଝିଲ!

ଏବେ ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନେ ପୁରୁଷାର୍ଥରେ ରେସ କରିବ ନା! ଆଗୁଆ ନମ୍ବରରେ ଆସିବ ନା ଆଗବାଲାଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେବ! ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେବା ମଧ୍ୟ ଆବଶ୍ୟକ କିନ୍ତୁ ନିଜେ ପଛୁଆ ହୋଇ ଦେଖ ନାହିଁ, ଏକାସାଥୀରେ ରହି ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ଦେଖି ଖୁସି ହେଉଥାଅ ଏବଂ ଆଗକୁ ବଢୁଥାଅ । ନିଜେ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢ ଏବଂ ପଛରେ ରହିଯାଇଥିବା ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆଗକୁ ବଢାଅ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ-- "ପରୋପକାରୀ" । ଏହିଭଳି ପରୋପକାରୀ ହେବାର ବିଶେଷତା ହେଲା - ସର୍ବଦା ସ୍ୱାର୍ଥ ଭାବନାରୁ ମୁକ୍ତ ରହିବା । ପ୍ରତ୍ୟେକ ପରିସ୍ଥିତିରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟରେ, ପ୍ରତ୍ୟେକ ସହଯୋଗୀ ସଂଗଠନରେ ଯେତେ ଯେତେ ନିଃସ୍ୱାର୍ଥପଣିଆ ରହିବ, ସେତିକି ପରୋପକାରୀ ହୋଇପାରିବ ଏବଂ ନିଜକୁ ସର୍ବଦା ଭରପୁର ଅନୁଭବ କରିପାରିବ । ଯିଏ ସର୍ବଦା ପ୍ରାପ୍ତି ସ୍ୱରୂପର ସ୍ଥିତିରେ ରହୁଥିବ ସିଏ ହିଁ ପର-ଉପକାରୀ ହେବାର ଅନ୍ତିମ ସ୍ଥିତିକୁ ଅନୁଭବ କରିପାରିବ ଏବଂ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ କରାଇପାରିବ । ଯେପରି ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ଭିତରେ ଶେଷ ସମୟର ସ୍ଥିତିରେ ଉପରାମ ଏବଂ ପରୋପକାରୀ - ଏହି ଦୁଇଟି ବିଶେଷତାକୁ ଦେଖିଥିଲ ନା । ନିଜ ପ୍ରତି କିଛି ବି ସ୍ୱୀକାର କରିନଥିଲେ । ନା ମହିମା ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ନା କୌଣସି ବସ୍ତୁ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ, ନା ଭଲ ରହିବାର ସ୍ଥାନ ସ୍ୱୀକାର କରିଥିଲେ । ସ୍ଥୂଳରେ ଏବଂ ସୂକ୍ଷ୍ମରେ - ସର୍ବଦା ପିଲାମାନଙ୍କୁ ହିଁ ଆଗରେ ରଖିଥିଲେ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ "ପରୋପକାରୀ" । ଏହା ହିଁ ହେଉଛି ସମ୍ପନ୍ନତାର ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାର ଚିହ୍ନ । ବୁଝିପାରିଲ ।

ମୁରଲୀ ତ ବହୁତ ଶୁଣିସାରିଲଣି । ଏବେ ନିଜେ ମୁରଲୀଧର ହୋଇ ସର୍ବଦା ନାଚୁଥାଅ ଏବଂ ନଚାଉଥାଅ । ଦୁନିଆରେ ତ ମୁରଲୀ ଶୁଣାଇ ସାପର ବିଷକୁ ମଧ୍ୟ ସମାପ୍ତ କରିଦେଉଛନ୍ତି । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ଏଭଳି ମୁରଲୀଧର ହୁଅ ଯାହାକି କାହାର କେତେ ବି କଡା ସ୍ୱଭାବ-ସଂସ୍କାର ହୋଇଥାଉ ନା କାହିଁକି ତାକୁ ବି ବଶୀଭୂତ କରିଦିଅ ଅର୍ଥାତ୍

ସେଥିରୁ ମୁକ୍ତ କରି ନଚାଇଦିଅ, ତାକୁ ଖୁସି କରିଦିଅ । ଏବେ ଦେଖିବା କେଉଁମାନେ ଏଭଳି ଯୋଗ୍ୟ ମୁରଲୀଧର ହେଉଛନ୍ତି । ତୁମମାନଙ୍କର ତ ମୁରଲୀ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ ଅଛି, ମୁରଲୀଧରଙ୍କ ସହିତ ମଧ୍ୟ ସ୍ନେହ ଅଛି କିନ୍ତୁ ସ୍ନେହର ପ୍ରମାଣ ହେଲା - ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନଙ୍କ ପ୍ରତି ମୁରଲୀଧରଙ୍କର ଯାହା ଆଶା ରହିଛି ତାହାକୁ ବାସ୍ତବିକ ରୂପରେ କରିଦେଖାଇବା । ତେଣୁ ସ୍ନେହର ଚିହ୍ନ ହେଲା - ବାବା ଯାହା କହିଲେ ତା'କୁ କରି ଦେଖାଇବା । ଏହିଭଳି ମାଷ୍ଟର ମୁରଲୀଧର ଅଟ ନା ! ହେବାକୁ ହିଁ ପଡିବ, ଯଦି ଏବେ ନ ହେବ ତେବେ ଆଉ କେବେ ହେବ ! କରିବି ବୋଲି ଭାବ ନାହିଁ, କରିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ କର ଯେ ମୁଁ କରିବି ନାହିଁ ତ ଆଉ କିଏ କରିବ ! ମୋତେ ହିଁ କରିବାକୁ ହେବ । ମୋତେ ହି ହେବାକୁ ପଡିବ । କଳ୍ପ କଳ୍ପର ବାଜି ଜିତିବାକୁ ହିଁ ପଡିବ । ପୁରା କଳ୍ପର କଥା ନା । ତେଣୁ ପ୍ରଥମ ଶ୍ରେଣୀରେ ଆସିବାର ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପକୁ ଧାରଣ କର । କିଛି ନୂଆ କଥା ତ କରୁ ନାହଁ ନା । ଅନେକ ଥର କରିଥିବା କଥାକୁ ଦୋହରାଉଛ ଅର୍ଥାତ୍ କେବଳ ଗାର ଉପରେ ଗାର ଟାଣୁଛ । ଡ୍ରାମା ରୂପକ ରେଖା ତ ପ୍ରଥମରୁ ହିଁ ଆଙ୍କି ହୋଇ ରହିଛି, ନୂଆ ରେଖା ମଧ୍ୟ ସୃଷ୍ଟି କରୁନାହଁ ଯାହାକି ଭାବିବାକୁ ପଡିବ ଯେ କିଏ ଜାଣେ ରେଖା ସିଧା ହେବ କି ନାହିଁ । କଳ୍ପ କଳ୍ପର ଜମା ହୋଇଥିବା ପ୍ରାରବ୍ଧକୁ କେବଳ ନିମି□ ମାତ୍ର ଜମା କରୁଛ, କାହିଁକି ନା କର୍ମ ଅନୁସାରେ ଫଳ ମିଳିବାର ହିସାବ ରହିଛି, ସେଥିପାଇଁ ନିମି□ ମାତ୍ର କରିବାକୁ ପଡୁଛି । ବାକି କିଛି ବି ନୂଆ କଥା ନୁହେଁ । ଏହା ତ ବହୁତ ପୁରୁଣା କଥା । ପୂର୍ବରୁ ହିଁ ତିଆରି ହୋଇ ରହିଛି । ଏହା ଅଟଳ ନିଶ୍ଚୟ । ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ଦୃଢତା, ଏହାକୁ ହିଁ କୁହାଯାଏ ତପସ୍ୱୀମୂରତ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପରେ ଦୃଢତା ଅର୍ଥାତ୍ ତପସ୍ୟା । ଆଚ୍ଛା !

ବାପଦାଦା ଉଚ୍ଚରୁ ଉଚ୍ଚ ହୋଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ଅତିଥି ସେବକ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି ଏବଂ ଗୋଲଡେନ୍ ଗେଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣିମ ଅତିଥି ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି । ହୋଷ୍ଟ ହୋଇ ମିଶୁଛନ୍ତି ଏବଂ ଗେଷ୍ଟ ହୋଇ ଆସୁଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ସ୍ୱର୍ଣ୍ଣିମ ଗେଷ୍ଟ ମଧ୍ୟ ଅଟନ୍ତି କାରଣ ଚମକଦାର ଅଟନ୍ତି ନା । ଗେଷ୍ଟ ତ ବହୁତ ଦେଖିଛ କିନ୍ତୁ ଗୋଲଡେନ୍ ଗେଷ୍ଟ କେବେ ଦେଖିନଥିବ । ଯେପରି କାହାକୁ ଯଦି ଚିଫ୍ ଗେଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ମୁଖ୍ୟ ଅତିଥି କରି ଡାକୁଛ ତେବେ ସେ ମଧ୍ୟ ଦୁଇପଦ ଧନ୍ୟବାଦ ଦେଉଛନ୍ତି । ସେହିଭଳି ବ୍ରହ୍ମାବାବା ମଧ୍ୟ ହୋଷ୍ଟ ଅର୍ଥାତ୍ ସେବକ ହୋଇ ପାଠପଢାଇଲେ ଏବେ ଗେଷ୍ଟ ହୋଇ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଯେଉଁମାନେ ପୁରା ସିଜିନ୍ ସେବା କରିଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ଗୋଲଡେନ୍ ଗେଷ୍ଟ ରୂପରେ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସର୍ବପ୍ରଥମ ଅଭିନନ୍ଦନ କାହାକୁ ଦିଆଯିବ ? ନିମି□ ଦାଦୀମାନଙ୍କୁ । ବାପଦାଦା ତ ନିର୍ବିଘ୍ନ ସେବାର ସମାପ୍ତିର ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ମଧୁବନ ନିବାସୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ନିର୍ବିଘ୍ନ ରୂପରେ ହର୍ଷିତ ମନରେ ଅତିଥି ସତ୍କାର କରିଥିବାରୁ ବିଶେଷ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଭଗବାନ ମଧ୍ୟ ଅତିଥି ହୋଇ ଆସିଛନ୍ତି ଏବଂ ପିଲାମାନେ ମଧ୍ୟ ଅତିଥି ହୋଇ ଆସିଛନ୍ତି । ଯାହାଙ୍କ ଘରକୁ ସ୍ୱୟଂ ଭଗବାନ ଅତିଥି ହୋଇ ଆସୁଛନ୍ତି ସେମାନେ କେତେ ଭାଗ୍ୟଶାଳୀ ହୋଇନଥିବେ ! ରଥକୁ (ଗୁଲଜାର ଦାଦୀଙ୍କୁ) ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି କାହିଁକିନା ଏହିଭଳି ପାର୍ଟ କରିବା ମଧ୍ୟ କିଛି କମ୍ କଥା ନୁହେଁ । ଏତେ ବଡ ଶକ୍ତିକୁ ଏତେ ସମୟ ଧରି ପ୍ରବେଶ କରାଇ ଧାରଣ କରି ରଖିବା ମଧ୍ୟ ଏକ ବିଶେଷ ପାର୍ଟ । କିନ୍ତୁ ଏହା ସମାହିତ କରିବାର ଶକ୍ତିର ଫଳ ଯାହାକି ତୁମମାନଙ୍କୁ ମିଳୁଛି । ତେଣୁ ସମାହିତ କରିବାର ଶକ୍ତିର ବିଶେଷତା ଦ୍ୱାରା ବାପଦାଦାଙ୍କର ଶକ୍ତିକୁ ସମାହିତ କରିବା ମଧ୍ୟ ଏକ ବିଶେଷ ପାର୍ଟ କୁହ ବା ଗୁଣ କୁହ । ତେଣୁ ସବୁ ସେବାଧାରୀଙ୍କ ଭିତରେ ପାର୍ଟ କରୁଥିବା ଇଏ ମଧ୍ୟ ଜଣେ ନିର୍ବିଘ୍ନ ପାର୍ଟଧାରୀ ଅଟେ । ଏଥିପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନ ଏବଂ ପଦ୍ମାପଦ୍ମ ଧନ୍ୟବାଦ । ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଡବଲ ଧନ୍ୟବାଦ କାହିଁକି ନା ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ମଧୁବନର ଶୋଭାକୁ କେତେ ବଢାଇଦେଇଛନ୍ତି ! ଡବଲ ବିଦେଶୀମାନେ ତ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରର ଶୋଭା ଅଟନ୍ତି । ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାରରେ ଭାରତବାସୀଙ୍କ ସହିତ ବିଦେଶୀ ମଧ୍ୟ ଅଛନ୍ତି । ତେଣୁ ପୁରୁଷାର୍ଥ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନ ଏବଂ ବ୍ରାହ୍ମଣ ପରିବାର ସହିତ ମଧୁବନର ଶୃଙ୍ଗାର ହୋଇଥିବାରୁ ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନ । ମଧୁବନ ପରିବାର ପାଇଁ ବିଶେଷ ଉପହାର ମଧ୍ୟ ଅଟ । ସେଥିପାଇଁ ଡବଲ ବିଦେଶୀ ପିଲାମାନଙ୍କୁ ଡବଲ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ଚାହେଁ ଯେଉଁଠି ବି ଥାଅ ନା କାହିଁକି, କାରଣ ସମ୍ମୁଖରେ ତ ଅଳ୍ପ କେତେ ଜଣ ବସିଛନ୍ତି କିନ୍ତୁ ଚାରିଆଡର ଭାରତବାସୀ ତଥା ଡବଲ ବିଦେଶୀପିଲାମାନଙ୍କୁ ବିଶାଳ ହୃଦୟରେ ଅଭିନନ୍ଦନ ଦେଉଛନ୍ତି । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ବହୁତ ଭଲ ପାର୍ଟ କରିଛନ୍ତି । ଏବେ କେବଳ ଗୋଟିଏ କଥା ବାକି ରହିଛି - ସମାନତା ଏବଂ ସମ୍ପୂର୍ଣ୍ଣତାର କଥା । ଦାଦୀମାନେ ମଧ୍ୟ ବହୁତ ଭଲ ମେହନତ କରିଛନ୍ତି । ବାପଦାଦା ଅର୍ଥାତ୍ ଶିବବାବା ଏବଂ ବ୍ରହ୍ମାବାବା ଉଭୟଙ୍କର ପାର୍ଟକୁ ସାକାରରେ କରୁଛନ୍ତି । ସେଥିପାଇଁ ବାପଦାଦା ହୃଦୟର ସହିତ ସ୍ନେହ ଦେବା ସହ ଅଭିନନ୍ଦନ ମଧ୍ୟ ଦେଉଛନ୍ତି । ତେବେ ସମସ୍ତେ ବହୁତ ଭଲ ପାର୍ଟ କରିଛନ୍ତି । ଛୋଟ ହେଉ ବା ବଡ ହେଉ ସବୁ ସେବା ମହାନ ଅଟେ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସନ୍ତାନ ନିଜେ ନିଜ ପାଇଁ ମଧ୍ୟ ପୁରୁଷାର୍ଥ କରିଲେ ଏବଂ ସେବା ଦ୍ୱାରା ମଧ୍ୟ ପୁଣ୍ୟ ଅର୍ଜନ କରିଲେ । ସମସ୍ତ ଦେଶ ଏବଂ ବିଦେଶର ପିଲାମାନଙ୍କର ପହ□ିବାର ବିଶେଷତା ମଧ୍ୟ ଅଭିନନ୍ଦନ ପାଇବା ଯୋଗ୍ୟ ଅଟେ । ସବୁ ମହାରଥୀମାନେ ମିଳିମିଶି ସେବାର ଶ୍ରେଷ୍ଠ ସଂକଳ୍ପକୁ ସାକାର କରିଛନ୍ତି ଏବଂ ଆଗକୁ ମଧ୍ୟ କରିବେ ।

ଯେଉଁମାନେ ସେବାରେ ନିମି□ ଅଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଅସୁବିଧାରେ ପକାଇବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ନିଜର ଅବହେଳା ପଣିଆ କାରଣରୁ କାହାକୁ ଅଧିକ ପରିଶ୍ରମ କରାଇବା ଠିକ୍ ନୁହେଁ । ନିଜର ଜିନିଷ ପତ୍ରକୁ ଦାୟିତ୍ୱରେ ରଖିବା ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଅଟେ । ମନେ ଅଛି ନା ବ୍ରହ୍ମାବାବା କ'ଣ କହୁଥିଲେ ? ଯିଏ ନିଜର ରୁମାଲ ହଜାଇ ଦେଉଛି ସେ କେତେବେଳେ ନିଜକୁ ମଧ୍ୟ ହଜାଇ ଦେବ । ଯାହାର ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଏବଂ ସଫଳ ହେଉଥିବ ତାକୁ ହିଁ କୁହାଯିବ ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମା । ଶରୀରର ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ରହିବା ଦରକାର ଏବଂ ଆତ୍ମାର ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ରହିବା ଦରକାର । ପ୍ରତ୍ୟେକ କର୍ମରେ ଦୁଇଟିଯାକ ଜ୍ଞାନ ଆବଶ୍ୟକ, ଶରୀରର ରୋଗ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ମଧ୍ୟ ଜ୍ଞାନ ଥିବା ଦରକାର । ମୋର ଶରୀର କେଉଁ ବିଧି ଦ୍ୱାରା ଠିକ୍ ଭାବରେ ଚାଲିପାରିବ, ତାହା ମଧ୍ୟ ଜାଣିବା ଦରକାର । ଏମିତି ନୁହେଁ ଯେ ଆତ୍ମା ତ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଅଛି, ତେଣୁ ଶରୀର କେମିତି ବି ହୋଇଥାଉ । ନା ଶରୀର ଯଦି ଠିକ୍ ନଥିବ ତେବେ ଯୋଗ ମଧ୍ୟ ଲାଗିପାରିବ ନାହିଁ, କାରଣ ଶରୀର ବାରମ୍ବାର ନିଜ ଆଡକୁ ଟାଣିବ । ସେଥିପାଇଁ ଜ୍ଞାନୀ ଆତ୍ମାଙ୍କ ଭିତରେ ଏହି ସବୁ ଜ୍ଞାନ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବା ଦରକାର । ଆଚ୍ଛା !

କେତେକ କୁମାରୀମାନଙ୍କର ସମର୍ପଣ ସମାରୋହ ବାପଦାଦାଙ୍କ ସମ୍ମୁଖରେ ହେଲା -

ବାପଦାଦା ସମସ୍ତ ବିଶେଷ ଆତ୍ମାମାନଙ୍କୁ ବହୁତ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ସଜାବାଜ କରି ଦେଖୁଛନ୍ତି । ଦିବ୍ୟଗୁଣର ଶୃଙ୍ଗାର କେତେ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସୁଶୋଭିତ କରୁଛି । ଲାଇଟ୍‌ର ମୁକୁଟ ମଧ୍ୟ କେତେ ସୁନ୍ଦର ଭାବରେ ଚମକୁଛି । ବାପଦାଦା ଏହିଭଳି ଅବିନାଶୀ ଶୃଙ୍ଗାରରେ ଶୁଶୋଭିତ ମୁଖମଣ୍ଡଳକୁ ହିଁ ଦେଖୁଛନ୍ତି । ବାପଦାଦାଙ୍କୁ ପିଲାମାନଙ୍କର ଏହିଭଳି ଉମଙ୍ଗ ଉତ୍ସାହର ସଂକଳ୍ପକୁ ଦେଖି ଖୁସି ଲାଗୁଛି । ବାପଦାଦା ତ ସମସ୍ତଙ୍କୁ ସଦାକାଳ ପାଇଁ ପସନ୍ଦ କରିନେଇଛନ୍ତି । ତୁମେମାନେ ମଧ୍ୟ ସ୍ଥାୟୀ ଭାବରେ ପସନ୍ଦ କରିଦେଇଛ ନା । ତେବେ ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପର ହସ୍ତଗଣ୍ଠି ପଡିଗଲା । ବାପଦାଦାଙ୍କ ନିକଟରେ ପ୍ରତ୍ୟେକଙ୍କର ହୃଦୟଭରା ସ୍ନେହର ସଂକଳ୍ପ ସବୁଠାରୁ ଶୀଘ୍ର ପହ□ିଥାଏ । ଏବେ ତ ସଂକଳ୍ପରେ ମଧ୍ୟ ଏହି ଶ୍ରେଷ୍ଠ ବନ୍ଧନ ଢିଲା ହେବ ନାହିଁ । ଏତିକି ମଜବୁତ ଭାବରେ ବାନ୍ଧି ଦେଇଛ ନା ! କେତେ ଜନ୍ମ ପାଇଁ ପ୍ରତିଜ୍ଞା କରିଲ ? ଏହା ତ ବ୍ରହ୍ମାବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ସଦାକାଳ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ଆସିବାର ଦୃଢ ପ୍ରତିଜ୍ଞା ମଧ୍ୟ ଅଟେ ଏବଂ ଗ୍ୟାରେ□ ମଧ୍ୟ ଅ. ସର୍ବଦା ଭିନ୍ନ ଭିନ୍ନ ନାମ, ରୂପ, ଏବଂ ସମ୍ବନ୍ଧରେ ୨୧ ଜନ୍ମ ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ ସାଥୀରେ ନିଶ୍ଚିତ ରହିବ । ତେବେ କେତେ ଖୁସିର କଥା, ହିସାବ କରିପାରିବ ? ଏହାକୁ ହିସାବ କରିବା ଭଳି ଆଜି ପର୍ଯ୍ୟନ୍ତ କେହି ବାହାରି ନାହାଁନ୍ତି । ଏବେଠାରୁ ସବୁବେଳେ ଏହିଭଳି ସଜବାଜ ହୋଇ ରହିବ, ସର୍ବଦା ମୁକୁଟଧାରୀ ହୋଇ ରହିବ ଏବଂ ସର୍ବଦା ଖୁସି-ଖୁସିରେ ହସି-ହସି, ଗାଇ ଗାଇ ଆତ୍ମିକ ମଉଜରେ ରହିବ । ଆଜି ସମସ୍ତେ ଦୃଢ ସଂକଳ୍ପ କରିଛ ନା- ଯେ ପ୍ରତ୍ୟେକ ପାଦ ଚିହ୍ନ ଉପରେ ପାଦ ରଖିଚାଲିବି । ଦୁନିଆରେ ତ ସ୍ଥୁଳ ପାଦ ଉପରେ ପାଦ ରଖିଥା'ନ୍ତି କିନ୍ତୁ ତୁମେ ସମସ୍ତେ ସଂକଳ୍ପ ରୂପୀ ପାଦ ଉପରେ ପାଦ ରଖି ଚାଲିବ । ଯାହା ବାବାଙ୍କର ସଂକଳ୍ପ, ତାହା ପିଲାମାନଙ୍କର - ଏହିଭଳି ସଂକଳ୍ପ କରିଲ ? ଗୋଟିଏ ପାଦ ମଧ୍ୟ ବାବାଙ୍କ ପାଦ ଚିହ୍ନ ବାହାରେ ଏଆଡେ, ସେଆଡେ ଯାଉନଥିବ । ପ୍ରତ୍ୟେକ ସଂକଳ୍ପକୁ ସମର୍ଥ କରିବା ଅର୍ଥାତ୍ ବାବାଙ୍କ ସମାନ ପାଦ ଚିହ୍ନ ଉପରେ ପାଦ ରଖି ଚାଲିବା । ଆଚ୍ଛା !

ବିଦେଶୀ ଭାଇଭଉଣୀମାନଙ୍କ ସହିତ:- ଯେପରି ବିମାନରେ ଉଡି ଉଡି ଏଠାକୁ ଆସିଛ ସେହିପରି ତୁମର ବୁଦ୍ଧି ରୂପକ ବିମାନ ମଧ୍ୟ ତୀବ୍ରଗତିରେ ଉଡୁଛି ତ ? କାରଣ ସେହି ବିମାନ ତ ପରିସ୍ଥିତି ଅନୁସାରେ କେତେବେଳେ ମିଳି ବି ନ ପାରେ କିନ୍ତୁ ବୁଦ୍ଧି ରୂପୀ ବିମାନ ତ ସର୍ବଦା ସାଥୀରେ ଅଛି ଏବଂ ସର୍ବଦା ଶକ୍ତିଶାଳୀ ମଧ୍ୟ ଅଟେ ତେଣୁ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ଯେଉଁଣେ ଇଚ୍ଛା ତେଣେ ପହ□ିପାରିବ । ତେବେ ତୁମେମାନେ ତ ଏହାର ମାଲିକ ଅଟ ନା । ତେଣୁ ଏହି ବୁଦ୍ଧିରୂପୀ ବିମାନ ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ତୁତ ରହିଥାଉ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବଦା ବୁଦ୍ଧିର ଲାଇନ୍ କ୍ଲିୟର ରହିଥାଉ, ବୁଦ୍ଧି ସର୍ବଦା ବାବାଙ୍କ ସାଥୀରେ ଶକ୍ତିଶାଳୀ ଭାବରେ ଯୋଡି ହୋଇ ରହିଥାଉ ଯାହାଦ୍ୱାରା ଯେବେ ଇଚ୍ଛା କରିବ ତେବେ ଗୋଟିଏ ସେକେଣ୍ଡରେ ପହ□ିପାରିବ । ଯାହାର ବୁଦ୍ଧି ରୂପୀ ବିମାନ ବାବାଙ୍କ ନିକଟରେ ସର୍ବଦା ପହ□ୁଥିବ ତାଙ୍କର ସ୍ଥୁଳ ବିମାନ ମଧ୍ୟ ପହ□ିଯିବ । ଯଦି ବୁଦ୍ଧି ରୂପୀ ବିମାନ ଠିକ୍ ନଥିବ ତେବେ ସେହି ବିମାନ ମଧ୍ୟ ଚାଲିବ ନାହିଁ । ଆଚ୍ଛା !

ପାର୍ଟିମାନଙ୍କ ସହିତ:- (୧) ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ରାଜଯୋଗୀ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା ରୂପରେ ଅନୁଭବ କରୁଛ ? ରାଜଯୋଗୀ ଅର୍ଥାତ୍ ସର୍ବ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ମାନଙ୍କ ଉପରେ ରାଜା । ରାଜା ହୋଇ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କୁ ଚଳାଉଥିବା ଆତ୍ମା, ନୁହେଁ କି କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କର ବଶୀଭୂତ ହୋଇ ଚାଲୁଥିବା ଆତ୍ମା । ଯେଉଁମାନେ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟମାନଙ୍କର ଅଧୀନରେ ରହି ଚାଲୁଛନ୍ତି ସେମାନଙ୍କୁ ପ୍ରଜାଯୋଗୀ କୁହାଯିବ, ରାଜଯୋଗୀ ନୁହେଁ । ଯେବେକି ଜ୍ଞାନ ମିଳିଗଲା ଯେ ଏହି ସବୁ କର୍ମେନ୍ଦ୍ରିୟ ଗୁଡିକ ମୋର କର୍ମଚାରୀ ଅଟନ୍ତି, ମୁଁ ଏମାନଙ୍କର ମାଲିକ ଅଟେ ତେବେ ମାଲିକ କେବେହେଲେ ତା'ର ସେବାଧାରୀ ମାନଙ୍କର ଅଧୀନ ହୋଇପାରିବ ନାହିଁ । ଯିଏ ଯେତେ ବି ଚେଷ୍ଟା କରୁ କିନ୍ତୁ ରାଜଯୋଗୀ ଆତ୍ମାମାନେ ସର୍ବଦା ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆସନରେ ହିଁ

ରହିବେ । ସର୍ବଦା ରାଜ୍ୟ କରିବାର ସଂସ୍କାର ବ□ମାନ ରାଜଯୋଗୀ ଜୀବନରେ ହିଁ ଭରିବାକୁ ହେବ । ଯାହାବି ହୋଇଯାଉ-ନିଜର ଏହି ଉପାଧିକୁ ସର୍ବଦା ସ୍ମୃତିରେ ରଖିବାକୁ ହେବ ଯେ ମୁଁ ରାଜଯୋଗୀ ଅଟେ । ଯଦି ସର୍ବଶକ୍ତିବାନ ବାବାଙ୍କର ଶକ୍ତି ମିଳୁଛି, ତାଙ୍କ ଉପରେ ଭରସା ଅଛି ତେବେ ସଫଳତା ଅଧିକାର ରୂପରେ ମିଳିଯିବ । ଅଧିକାର ଥିବା ବସ୍ତୁ ସହଜରେ ପ୍ରାପ୍ତ ହୋଇଯାଏ, ସେଥିପାଇଁ କଷ୍ଟ କରିବାକୁ ପଡେ ନାହିଁ । ସର୍ବଶକ୍ତିର ଆଧାର ଦ୍ୱାରା ପ୍ରତ୍ୟେକ କାର୍ଯ୍ୟ ସଫଳ ହୋଇ ରହିଛି, ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଏହି ଶୁଦ୍ଧ ଗର୍ବ ରହୁ ଯେ ମୁଁ ହୃଦୟ ସିଂହାସନ ଅଧିକାରୀ ଆତ୍ମା ଅଟେ । ଏହି ଫଖୁର ଅର୍ଥାତ୍ ଶୁଦ୍ଧ ଗର୍ବ ଅନେକ ପ୍ରକାରର ଫିକର ଅର୍ଥାତ୍ ଚିନ୍ତାରୁ ମୁକ୍ତ କରିଦେବେ । ତେବେ ଯଦି ଫଖୁର ନାହିଁ ତେବେ ଫିକର ନିଶ୍ଚିତ ରହିବ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ଫଖୁରରେ ରହି ବରଦାନୀ ଆତ୍ମା ହୋଇ ବରଦାନ ହିଁ ଦେଇଚାଲ । ନିଜେ ସମ୍ପନ୍ନ ହୋଇ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପନ୍ନ ମଧ୍ୟ କରିବାକୁ ହେବ । ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ସମ୍ପନ୍ନ କରିବା ଅର୍ଥ ସେମାନଙ୍କୁ ସ୍ୱର୍ଗରେ ସ୍ଥାନ ପାଇବାର ସାର୍ଟିଫିକେଟ୍ ଦେବା । କାଗଜର ସାର୍ଟିଫିକେଟ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ଅଧିକାର ରୂପୀ ସାର୍ଟିଫିକେଟ ଦେଉଛ ।

(୨) ପ୍ରତି ପାଦରେ ପଦ୍ମର ରୋଜଗାର ଜମା କରୁଥିବା ଅସରନ୍ତି ସମ୍ପ□ର ମାଲିକ ହୋଇଗଲୁ । ଏହିଭଳି ଖୁସିର ଅନୁଭବ କରୁଛ ? କାହିଁକି ନା ଆଜିକାଲିର ଦୁନିଆ ତ ଧୋକାବାଜ ହିଁ ଅଟେ । ତୁମେମାନେ ତ ଧୋକାବାଜ ଦୁନିଆଠାରୁ ଦୂରେଇ ଯାଇଛ । ଏବେ ଆଉ ସେହି ଧୋକାଦେଉଥିବା ଦୁନିଆ ସହିତ ମୋହ ନାହିଁ ତ ! ସେବା ଅର୍ଥେ ସମ୍ପର୍କ ରଖିବା ଅଲଗା କଥା କିନ୍ତୁ ମନର ଆକର୍ଷଣ ରହିବା ଉଚିତ୍ ନୁହେଁ । ତେଣୁ ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ତୁଚ୍ଛ ନୁହେଁ, ସାଧାରଣ ନୁହେଁ କିନ୍ତୁ ମୁଁ ଏକ ଶ୍ରେଷ୍ଠ ଆତ୍ମା, ବାବାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଆତ୍ମା ମନେ କର ଏବଂ ଏହି ନିଶାରେ ରୁହ । ଯେପରି ପିତା ସେହିପରି ସନ୍ତାନ । ପାଦ ଉପରେ ପାଦ ରଖି ଅର୍ଥାତ୍ ଅନୁକରଣ କରି କରି ଚାଲ ତେବେ ପିତାଙ୍କ ସମାନ ହୋଇଯିବ । ସମାନ ହେବା ଅର୍ଥ ସମ୍ପନ୍ନ ହେବା । ଏହା ହିଁ ବ୍ରାହ୍ମଣ ଜୀବନର ପ୍ରକୃତ କ□ବ୍ୟ ଅଟେ ନା ।

(୩) ସର୍ବଦା ନିଜକୁ ବାବାଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ବଗୀଚାର ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ ବୋଲି ଭାବୁଛ ? ସବୁଠାରୁ ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ଫୁଲ ଗୋଲାପ ହିଁ ଅଟେ । ଗୋଲାପ ଜଳକୁ କେତେ ପ୍ରକାର କାର୍ଯ୍ୟରେ ଲଗାଉଛନ୍ତି । ରଙ୍ଗ ଏବଂ ରୂପରେ ମଧ୍ୟ ଗୋଲାପ ସମସ୍ତଙ୍କର ପ୍ରିୟ ଅଟେ । ତେଣୁ ତୁମେମାନେ ସବୁ ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ ଅଟ । ତୁମମାନଙ୍କର ଆତ୍ମିକ ସୁଗନ୍ଧ ଅନ୍ୟମାନଙ୍କୁ ମଧ୍ୟ ଆପେ ଆପେ ଆକର୍ଷିତ କରୁଛି । ଯେଉଁଠି ବି କିଛି ସୁଗନ୍ଧଯୁକ୍ତ ବସ୍ତୁ ଥାଏ ସମସ୍ତଙ୍କର ଧ୍ୟାନ ସେ ଆଡକୁ ଆପେ ଆପେ ଚାଲିଯାଏ, ତେଣୁ ତୁମେ ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପ ଫୁଲମାନଙ୍କର ସୁଗନ୍ଧ ସାରା ବିଶ୍ୱକୁ ଆକର୍ଷିତ କରିବ କାହିଁକି ନା ବିଶ୍ୱକୁ ଏହି ଆତ୍ମିକ ସୁଗନ୍ଧର ଆବଶ୍ୟକତା ରହିଛି । ସେଥିପାଇଁ ସର୍ବଦା ଏହି ସ୍ମୃତି ରହିଥାଉ ଯେ ମୁଁ ଅବିନାଶୀ ବଗୀଚାର ଅବିନାଶୀ ଗୋଲାପ ଅଟେ । କେତେବେଳେ ବି ଝାଉଁଳି ବି ନାହିଁ । ସର୍ବଦା ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହିଥିବି । ଏହିଭଳି ସଦା ପ୍ରସ୍ଫୁଟିତ ଅବସ୍ଥାରେ ରହୁଥିବା ଆତ୍ମିକ ଗୋଲାପମାନେ ସର୍ବଦା ଆପେ ଆପେ ସେବାକାର୍ଯ୍ୟରେ ନିମି□ ହୋଇଯାଆନ୍ତି । ତେଣୁ ଯୋଗବଳର, ଦିବ୍ୟଗୁଣର, ଶକ୍ତିଗୁଡିକର ସୁଗନ୍ଧ ସର୍ବଦା ସମସ୍ତଙ୍କୁ ଦେଉଥାଅ । ନିଜେ ପରମାତ୍ମା ପିତା ଆସି ତୁମ ଭଳି ଫୁଲମାନଙ୍କୁ ରଚନା କରିଛନ୍ତି ତେଣୁ ତୁମେମାନେ କେତେ ଗେହ୍ଲା ସନ୍ତାନ ଅଟ !

ବରଦାନ:- ନ୍ୟାରା ଏବଂ ପ୍ୟାରା ହେବାର ରାଜ୍ ଅର୍ଥାତ୍ ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣି ସର୍ବଦା ରାଜି ଅର୍ଥାତ୍ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହୁଥିବା ରାଜଯୁକ୍ତ ଅର୍ଥାତ୍ ରହସ୍ୟ ଜ୍ଞାତା ହୁଅ ।

ଯେଉଁ ପିଲାମାନେ ଘର ଗୃହସ୍ଥରେ ରହି ନ୍ୟାରା ଏବଂ ପ୍ୟାରା ଅର୍ଥାତ୍ ସମସ୍ତଙ୍କଠାରେ ଅଲଗା ଏବଂ ବାବାଙ୍କର ପ୍ରିୟ ହେବାର ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣିଛନ୍ତି ସେମାନେ ସର୍ବଦା ନିଜେ ମଧ୍ୟ ନିଜ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥା'ନ୍ତି ଏବଂ ଗୃହସ୍ଥ ବ୍ୟବହାରକୁ ମଧ୍ୟ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ କରିଥା'ନ୍ତି, ତା' ସହିତ ଖୋଲା ହୃଦୟ ହେବା କାରଣରୁ ବାବା ମଧ୍ୟ ସେମାନଙ୍କ ଉପରେ ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହିଥା'ନ୍ତି । ଏହିଭଳି ସର୍ବଦା ସନ୍ତୁଷ୍ଟ ରହୁଥିବା ରହସ୍ୟଜ୍ଞାତା ଅର୍ଥାତ୍ ରହସ୍ୟକୁ ଜାଣିଥିବା ପିଲାମାନଙ୍କୁ କେବେ ବି ନିଜ ପାଇଁ କିମ୍ବା ଅନ୍ୟ କାହା ପାଇଁ କାହାକୁ କାଜୀ ଅର୍ଥାତ୍ ମଧ୍ୟସ୍ଥି କରିବାର ଆବଶ୍ୟକତା ନଥାଏ କାହିଁକି ନା ସେମାନେ ନିଜର ସମସ୍ୟାଗୁଡିକର ସମାଧାନ ନିଜେ ହିଁ କରିଦିଅନ୍ତି ସେଥିପାଇଁ ସେମାନଙ୍କୁ କାହାକୁ ମଧ୍ୟସ୍ଥି ବା ଓକିଲ ବା ଜଜ୍ କରିବାକୁ ପଡିନଥାଏ ।

ସ୍ଲୋଗାନ:- ସେବା ଦ୍ୱାରା ଯେଉଁ ଆଶୀର୍ବାଦ ମିଳିଥାଏ - ସେହି ଆଶୀର୍ବାଦ ହିଁ ସୁସ୍ଥ ଜୀବନର ଆଧାର ।